ÉRSEKVADKERT

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXIX. ÉVFOLYAM 5. SZÁM 2020. MÁJUS (PÜNKÖSD HAVA)

„…és újítsd meg a föld színét!”

Egy kisvárosban az emberek mindig megcsodáltak egy parkot. Gyönyörű virágok díszítették és nem volt benne egyetlen szál gyom sem. A járdák is egyenesek, tiszták voltak. Az emberek leginkább azért csodálták ezt a ligetet, mert a kertész világtalan volt. Sikerét jó emlékező készségének köszönhette.

A világ a Mennyei Atya virágos kertje. A Szentlélek megszenteli az Egyházat, hogy rámutasson az örök értékekre. Pünkösdkor a Szentlélek eljövetelét ünnepeljük. Ezzel az ünneppel tehát nagy eseményre emlékezünk vissza. Ki is ez a Szentlélek?

Lapozzunk fel egy kicsit a teológia tankönyvét, vagy a kiskatekizmust. Ott azt olvassuk, hogy a Szentlélek a harmadik Isteni Személy. Az Atya és a Fiú végtelen szeretettel szereti egymást. Szeretetükből örök idők óta származik a Szentlélek. A II. Vatikáni Zsinat az Egyházról szóló dokumentumában azt mondja a Szentlélekről, hogy Ő Krisztus Egyházának a Lelke, amely a híveket megszenteli és az örök életre vezeti.

A pünkösdi szentmise olvasmánya bemutatja a Szentlélek kiáradását az Egyházra. Ez a húsvét utáni ötvenedik napon történt. Az eseménykor az apostolok mind együtt voltak. A Szentlélek jelenléte abból volt nyilvánvaló, hogy a soknyelvű tömegben mindenki megértette az ő szavukat.

Minden szeretet a legbensőbb érzelmek közé tartozik. A szeretet a legszebb álma-

Folytatás a következő oldalon.

Somlyó ege

A Nyeregben, mint tarka rét,
ezerféle gyönyörűség:
tiszta szívű magyar lelkek
énekelnek, ünnepelnek...

Felettük jó-anyánk szeme
Somlyó egét ragyogja be
szórva földre is sugarát...
Minden magyar hozzá kiált...

S boldognak hívja őt, szentnek...
Tudják, nélküle elvesznek...
Hívják, kérik erős hittel...
Oly nagyon kevés az ember...

És segítség alig akad…
Ám Mária, ő megmarad...
Ő, mint édesanyánk, szeret...
ezért zengi őt a Nyereg...

Székely, csángó, drága testvér...
Míg teheted, ide menjél!
S hívd égi segítőnk kérve,
nézzen a magyar szívébe...

S lássa, hűek vagyunk ma is...
Legyen bár a világ hamis,
megalkudni mégsem fogunk,
Mi ma is magyarok vagyunk...

Csíki hegyek ormán a Nap
szelíd fényével simogat,
s elárasztja eme népet,
ki szent anyjához így tér meg...

Somlyó ege szép kék, íme,
s azon van már kiterítve
a Szűz szíve szeretettel...
Árva magyar, szeresd, vedd el!

Babik Erzsébet

Újjászületésünk megkezdődött

Jézus mennybemenetele első pillantásra egyáltalán nem tűnik ünnepnek, hiszen egy szeretett barátunk távozását nem ünnepelni szoktuk, hanem elsiratni. Mégis a részét képezi az egyházi évnek ez a nap, melynek neve: Urunk mennybemenetele.

Magyarázatot kapunk abból, hogy hol található ez az ünnep? A húsvéti szent ötven nap keretében, húsvét és pünkösd között. Abban az időszakban, amelyre Jézus többször is utalt nyilvános működése során, amikor a bizonytalankodó apostolokat azzal erősíti meg, hogy el fogja küldeni a Vigasztalót, a Szentlelket. Aki „megmagyaráz mindent” és ahhoz is ad erőt, hogy a veszélyes pillanatokban majd Ő fog szólni rajtunk keresztül.

Különös jelzés továbbá, hogy Jézus a feltámadása utáni negyvenedik napon „megy fel a mennybe”. Éreznünk kell, hogy itt nem annyira a negyvenszer huszonnégy óráról van szó, hanem valami többről. A negyvenes szám a Szentírásban a tökéletességet fejezi ki, Isten szentségét, amelyhez az ember képes felnőni. Jézus nem azért megy el, hogy magunkra hagyjon, hanem azért, mert lát annyira önállónak és megbízhatónak bennünket, hogy a mennyország jó híréről képesek leszünk beszélni és tanúskodni generációkon keresztül, egészen addig, amíg dicsőségében el nem jön.

Pünkösd ünnepét Egyházunk születésnapjának is mondjuk, amit Jézus feltámadása és mennybemenetele készít elő számunkra. A három ünnep tehát összetartozik, mert egyazon végtelen isteni jóság háromféle megnevezése. És még sokféle más jele, ünnepe is van Isten irgalmának.

Adjunk hálát az úrnak belénk vetett bizalmáért! Azért, hogy nemcsak a teremtett világ alakítására látott alkalmasnak bennünket, hanem az újjáteremtésben való közreműködésre is! A bűnös ember biztos, hogy „nem annyira” bűnös, hiszen éppen a bűntelen világ elérkezésén tud munkálkodni a hitet, reményt és szeretetet adó Isten meghívására.

(Sánta János atya cikke alapján)

Urunk mennybemenetele

A húsvét utáni 40. napon ünnepli az Egyház, az V. század óta, Urunk mennybemenetelének napját. Ez csütörtökre esik. Áldozócsütörtök liturgikus ünnepét több országban, így Magyarországon is a következő vasárnapon tartják.

Húsvét 7. vasárnapjával, illetve a rá következő héttel befejeződik a húsvéti ünnepkör, amely pünkösdig tart. E hetekben az Egyház Jézus Krisztus kereszthalálára, feltámadására és végül dicsőséges mennybemenetelére emlékezik. Jézus valójában húsvétkor már testében is megdicsőülve átment az Atyához, de negyven napon át megjelent az apostoloknak, hogy megerősítse őket hitükben; megmagyarázza nekik az ószövetségi írásokat, a róla szóló jövendöléseket. Jézus feltámadásával átment az új, isteni létrendbe, nem tért vissza ebbe az életbe: a jelenések az Úr csodatételei, leereszkedései (pl. amikor az apostolokkal eszik, vagy a hitetlen Tamásnak megmutatja oldalsebét).

Lukács evangéliuma végén röviden leírja Jézus mennybemenetelét: Jézus itt búcsúbeszédében mondja: „Meg volt tehát írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell és harmadnapon halottaiból föl kell támadnia. Nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni, Jeruzsálemtől kezdve minden népnek. Ti tanúi vagytok ezeknek. Én pedig elküldöm rátok Atyám megígért ajándékát.” A Szentlélek majd megnyitja elméjüket, hogy megértsék az Írásokat. Csakugyan, pünkösdkor minden világos lesz az apostolok számára, ahogy Péter beszédeiből láthatjuk.

Lukács evangélista az Apostolok Cselekedetei elején, ahol folytatja Jézus üdvözítő művének hatástörténetét, hosszabban, szemléletesebben írta le az Olajfák-hegyi mennybemenetelt. Jézus előbb küldetést ad az apostoloknak, hogy az elküldendő Szentlélek erejében hirdessék az egész világon az örömhírt. „E szavak után szemük láttára fölemelkedett és felhő takarta el szemük elől. Miközben merően nézték, miként száll az égbe, egyszerre csak két fehérruhás férfi termett mellettük: „Galileai férfiak, szólították meg őket, mit álltok itt égre emelt szemekkel? Ez a Jézus, aki közületek fölment a menybe, úgy jön el ismét, ahogy szemetek láttára mennybe szállt.”

E szemléletes leírás értelmét kell megragadnunk: Jézus megdicsőülése, átmenete az Atyához a másik létrendbe már feltámadásával megtörtént. Most végleg eltűnik az apostolok szeme elől. Valójában nem úgy emelkedik fel az égbe, mint ahogy a helikopter felszáll. Ma már tudjuk, hogy a felhők felett nyílik a világűr, amelyet az űrhajósok bejárnak. Isten nem ott fenn „lakik”, a felhők feletti „égben”, ott a világűrben az űrhajósok nem találkozhattak vele. Hamis a Gagarinnak tulajdonított ateista mondás: „Nincs Isten, az űrben nem találkoztam vele.” Az ég nem fenn van, hanem ott, ahol Isten jelen van láthatatlanul. Közelebb van hozzám, mint én önmagamhoz („interior intimo meo”, ahogy Szent Ágoston mondja). Az ég, a menny szellemvilág Istennél, akit körülvesznek a megdicsőültek.

A vasárnapi olvasmány az Efezusi levél elejéről (1, 17-23) a legjobb kommentárja a „mennybemenetel” misztériumának, ahogy ezt egy francia domonkos szentírástudós, Pierre Benoit magyarázta: A feltámadás után a negyvenedik napra tett és az Olajfák hegyére lokalizált mennybemenetel érzékletesen írja le Jézus megdicsőülését: „A halálon győzedelmeskedő Krisztus új életformát kezdett Isten mellett. Ő elsőnek lépett be a feltámadott életbe, hogy helyet készítsen választottainak: egyszer majd eljön újra, hogy megdicsőült híveit bevezesse magával az örök életbe”. Az első keresztények hite számára tehát nem az ősi kozmológia a lényeges, nem a mennybeszállás érzékletes leírása, hanem annak az igazságnak állítása, hogy a feltámadt Krisztust az Atya felmagasztalta, és Úrrá tette minden teremtmény, az egész kozmosz felett.” (Vö. P. Benoit, Exégèse et Théologie, I, Párizs, 1961. 363skk.)

A mennybemenetellel a megdicsőült Jézus az Atya „jobbján ül”, vagyis vele együtt a mindenségen uralkodik. Végleg megvonta látható jelenlétét övéitől, de Szentlelkével jelen van a benne hívők közösségében, az Egyházban, amely az ő titokzatos Teste. A világ végéig folytatja megváltó és megszentelő művét az igehirdetés és a szentségek kiszolgáltatása révén.

(Vatikáni Rádió/Magyar Kurír)

---

inak egyike az együvé tartozás. Ugyanezt mondhatjuk el a három Isteni Személyről is. A köztük lévő szeretet örökkévaló és olyan szoros, hogy együtt egyetlen Istent alkotnak. Ez a végtelenül szerető Isten szeretetből teremtette meg a világot. Ez cseng vissza több imából is, amikor Urunknak Éltetőnknek szólítjuk, vagy Jöjj, teremtő Istenünk! kifejezéssel hívjuk. Szent János evangéliumában (Jn 14,26) Vígasztalónak (Paraklézosz) nevezi a Szentlelket, aki majd mindenre megtanítja az egyházat.

Az emberek évszázadokon keresztül kerestek egy közös nyelvet. Hosszú ideig a görög, majd a latin nyelv volt az, amelyről úgy gondolták, hogy egyesíti őket. Később az eszperantó nyelvvel is próbálkoztak. Az utóbbi években úgy tűnik, az angol nyelv dominál, mert sokan értik. Ennek ellenére úgy tűnik, a világ mégsem egységes, hiába keresi a mindenkinek megfelelő nyelvet. Mert az igazi egységet Isten elfogadása teremti meg. Az apostoli időkben a tömeg azt kérdezte: mit tegyünk, testvérek? Talán nekünk is ezt kellene megkérdeznünk: mit tegyünk a Szentlélek vezetésével? Ha Ő a teremtő (creator), amit imáinkban kihangsúlyozunk, akkor az egységet is meg tudja teremteni az emberek között, de ahhoz a másik emberben ne az ellenséget keressük, hanem a testvért.

A mi kis hazánkban nekünk, magyaroknak is, a sok acsarkodás idején is, meg kell találni a közös nyelvet, meg kell értenünk egymást. A hívő közösség „egy szív és egy lélek” volt az apostoli időkben. Ma, amikor egyesült Európáról beszélünk, mindent meg kell tennünk azért, hogy a keresztény ember a keresztény emberben a testvérét lássa. Tegyünk félre minden ellenségeskedést, széthúzást. A szentmise egyik szövegében is ezt imádkozzuk: „hogy Egyházad ebben a megosztott világban az egység és a béke eszköze legyen”. Mert a Szentlélek a mi „Urunk és Éltetőnk”.Ott, ahol meg nem értést tapasztalunk, nincs jelen az Isten Lelke. Csakis tőlünk függ, megszületik-e köztünk az egység. Mert a keresztségben és a bérmálás szentségében ugyanazt a Szentlelket kaptuk meg, a Megszentelőt.

Pünkösd vasárnapi szentmisén a válaszos zsoltárban így imádkozunk: „Áraszd ránk Lelkedet, Istenünk, újítsd meg a föld színét” (Zs 103). De ha mi vagyunk ennek a Szentléleknek a hordozói, akkor a mi feladatunk ezt a világot megújítani, jobbá, szebbé tenni. Minden kedves olvasónak azt kívánom, hogy Isten Szentlelkével eltelve járuljon hozzá a világ megújításához.

(Orosch János nagyszombati püspök atya írása alapján)

Üzenet a Tömegtájékoztatási világnapon

A tömegtájékoztatás világnapjának idei üzenetét az „elbeszélés” témájának szeretném szentelni, mert azt hiszem, hogy ha nem akarunk eltévedni, akkor olyannyira szükségünk van a jó történetek igazságára, akár a levegőre: olyan történetekre, amelyek építenek és nem rombolnak, történetekre, amelyek segítenek megtalálni a gyökereinket és meglelni az erőt ahhoz, hogy együtt előre tudjunk haladni. A minket körülvevő hangok és üzenetek zűrzavarában szükségünk van egy emberi történetre, amely nekünk és rólunk szól és a bennünk lakozó szépségről beszél. Egy történetre, amely a világot és az eseményeket szelíden szemlélve képes értelmezni, ami elbeszéli, hogy mindnyájan egy élő szövet részei vagyunk, és ami megmutatja, hogy a szálak, amelyek összekötnek minket, milyen szorosan fonódnak össze.

1. Történeteket szőni

Az ember mesélő lény. Kiskorunk óta éhezünk a történetekre, éppúgy, ahogy a táplálékra. Legyen szó mesékről, regényekről, filmekről, dalokról vagy hírekről: a történetek befolyásolják az életünket, még akkor is, ha ennek nem is vagyunk tudatában. Gyakran a bennük szereplő karakterek és történetek alapján döntünk arról, hogy mi a helyes és mi a rossz. A történetek formálnak minket, alakítják meggyőződésünket és viselkedésünket, segíthetnek megérteni és megfogalmazni, hogy kik is vagyunk.

Az ember nemcsak az egyetlen olyan élőlény, akinek ruházatra van szüksége, hogy sebezhetőségét eltakarja (vö. Ter 3,21), hanem az egyetlen is, akinek elbeszélnie kell, hogy történetekbe kell „öltöznie”, hogy megőrizze életét. Nemcsak ruhákat szövünk, hanem történeteket is: emberi képesség az, hogy szöveteket és szövegeket szőjön. A történetek mindig közös „szövőszéken” születnek, és mindig olyan hősöket állítanak elénk, akik legyenek egészen hétköznapiak, egy álom után eredve nehéz helyzetekkel birkóznak meg és megküzdenek a gonosszal, mindvégig egy bátorságot adó erőtől hajtva: ez pedig a szeretet ereje. Elmerülve e történetekben hősies motivációkra találhatunk, amelyek minket is segítenek szembenézni az élet kihívásaival.

Az ember mesélő lény, mivel fejlődő lény, olyan, aki felfedezi magát a mindennapi élet szövetében és gazdagodást talál benne. Elbeszélésünk azonban már a kezdetektől veszélyben forog, mivel a gonosz mindenütt meglapul a történelemben.

2. Nem minden történet jó

„Ha ebből eszel, akkor olyan leszel, mint az Isten” (vö. Ter 3,5). A kígyó kísértése csomót köt a történelem szövetének szálaira, amit nehéz kibontani. „Ha ezt vagy azt megszerzed, akkor ez leszel, akkor el fogod érni...” – suttogja a fülünkbe még ma is, és ez az úgynevezett kizsákmányolási célú storytelling. Hány és hány történet kábít minket, hiteti el velünk, hogy a boldogság érdekében egyre többet és többet kell fogyasztanunk és birtokolnunk. Már észre sem vesszük, hogy mennyire vágyunk a pletykákra és locsogásra, hogy mennyi erőszakot és hamisságot fogyasztunk. A kommunikáció szövőszékei gyakran nem konstruktív történeteket hoznak létre, amelyek összetartják a társadalmi kapcsolatokat és a kultúra szövetét, hanem pusztító és provokatív történeteket, amelyek az együttélés sérülékeny szálait elkoptatják és szétszakítják. Ellenőrizetlen információk gyűjtésével, a banális és manipuláló mondatok ismételgetésével, a gyűlöletbeszéd terjesztésével a többi embernek nem továbbszőjük a történetét, hanem megfosztjuk méltóságától.

Bár azok a történetek, amelyek ilyen céllal születtek vagy a hatalomgyakorlást szolgálják, rövid életűek, a jó történetek képesek leküzdeni a tér és az idő korlátait. Képesek évszázadok óta időszerűek lenni, mert táplálják az életet. Egy olyan korban, amikor a hamisítás művészete egyre kifinomultabb lesz és hihetetlen szintre jutott (deepfake), bölcsességre van szükségünk, hogy a gyönyörű, igaz és jó történeteket befogadjuk és elbeszéljük, és bátorságra, hogy a hamis és rosszindulatú történeteket elutasítsuk. Végül pedig türelemre és a megkülönböztetés képességére, hogy újra felfedezzük azokat a történeteket, amelyek segítenek, hogy ne veszítsük el a fonalat korunk zűrzavarában; a történeteket, amelyek újra napvilágra hozzák létezésünk igazságát – a mindennapi élet gyakran figyelmen kívül hagyott hősiességében is.

(Részlet Ferenc pápa üzenetéből)

Elhalasztják a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust

Ferenc pápa a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Pápai Bizottságával, valamint a katolikus világesemény szervezőivel egyeztetve – tekintettel az egészségügyi krízisre és annak következményeire – úgy döntött, hogy egy évvel elhalasztja a 2020 szeptemberére tervezett budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (NEK).

A Szentszék az utazási nehézségek és a gyülekezési korlátozások miatt hasonló döntést hozott a családok világtalálkozójával kapcsolatban is, amelyet 2021 júniusában tartottak volna Rómában. A 2022-es lisszaboni ifjúsági világtalálkozót is a tervezett időponthoz képest egy évvel később, 2023 augusztusában tartják meg.

(Forrás: NEK Általános Titkársága, Váci Egyházmegye. 2020. 4. 23.)

Támpont

„Egyszer azt mondta a nővérem, amikor elsírtam magam neki kétségbeesésemben: „Fáj már? Na, akkor most rendeződik majd minden. Amikor kondizol, mikor is fejlődik az izom? Ha fáj. Na látod, ugyanez a helyzet a lelkeddel és a hiteddel is. Most edződsz meg, hogy képes legyél elhordozni majd azt, amit Isten rád bíz feladatként.” És igaza volt.

Üzenem ezt most mindazoknak, akik úgy érzik, hogy túl sok nehézség van az életükben és nem értik, miért… Az Úr nem ró rád nagyobb nehézséget, mint amit el tudsz hordozni, és utólag mindig kiderül, hogy az, amit óriási problémaként éltél meg, igazából áldás. Csak most még nem látod, hogy hasznodra válik…

Az Isten nem ember, hogy hazudjon. Amit megígért, teljesíti. És ő azt mondta, hogy az istenfélőnek minden a javára válik. Ne félj, csak higgy!

(Forrás: Jurák Kata)

Húsvétot követő pillanatképek

A vírushelyzet sem tántoríthat el bennünket az Isten szeretetétől, Mária tiszteletétől és a hagyományainkhoz történő hűségtől. Igaz, a templomban nem ünnepelhettünk közösségben, ám ez nem jelenti azt, hogy nem ünnepelünk a helyzethez igazodóan. Most vasárnaponként sok-sok házi kisoltár előtt (lásd az illusztrációként megjelenő fotót), a médián keresztül kapcsolódhattunk csak be a legszentebb áldozatba, ami bízom benne, sokakban felébreszti a helyes értékrendet.

Templomunk nincs zárva napközben. Egyénileg lehetőség van az ottani lelki feltöltődésre. Ezt a célt szolgálta az április 16-i szentségimádási napunk is, melyről a mellékelt fotó is tanúskodik. Nem volt meghirdetve ez most, hogy a bevált módon váltsák egymást a csoportok, mégis sokan hódoltak a kivilágított szentélyben, az oltáron lévő Oltáriszentség előtt, ami azt is jelenti, hogy van remény, ami annak idején a török idők nehéz helyzetén is túlvitt ben-

nünket, s visz a vírus okozta nehézségeken is.

Április 25., Márk napja. Ebben az időpontban tartottuk a búzaszentelési ünnepségünket az előző években. A Lourdes-i barlangnál kezdődő ünnepi szentmise keretében közösen fohászkodtunk ekkor a Mindenség Urához, hogy gyümölcsöző áldása kísérje munkánkat. A szentmise online térbe helyezése miatt most a templomban és a barlangnál elhelyezett, és a betérők számára elvihető búzasarjak jelezték azt, hogy a helyzethez igazodóan is tudunk ünnepelni.

Május 4-től, majd május 18-tól lazult térségünkben a vírus szigor. Mi is léptünk egyet előre. Püspök atyánk rendelkezésének értelmében, május 18-a hétfőjétől, imáinkat felajánlva a beteg András atyánkért is, a templomban, az állandóan felékesített Lourdes-i barlang szomszédságában, májusi litániák keretében a vajúdó világunkban is hitvalló közösséget alkottunk, mert az élet élni akar.

Május 17., vasárnap van. Hosszú idő után gyónási lehetőség mellett a kálváriai szabadtéri szentmisén Kovács József atya (Váci Hétkápolna papja) közreműködésével ismét tanúi lehettünk az utolsó vacsora csodájának, amikor az atya kezei között a kenyér és a bor színe alatt megszületett az Úr, hogy magunkhoz véve Őt, szolgáljunk egy jobb világ megszületésében. A természet is várja az aszály enyhülését. Ezzel a folytatást reménylő alkalommal harmat hullott a megjelentek lelki aszályának oldásához is. Bízunk benne, hogy a további vasárnapokon, netán egy-egy hétköznapon is, kisegítve András atyánkat, a lelki aszályt enyhítve szolgálni fogja Isten ügyét Érsekvadkerten.

(2020 május 19. VH)

Életige

Evangélium minden nap

„Az igazságosság békét terem, az igazságnak meg biztonság lesz a gyümölcse mindörökre.” (Iz 32,17)

„És újra kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor a sivatag gyümölcstermő kert lesz, a kert meg olyan, mint az erdő.” Így kezdődik az a szentírási rész, amelyből az e havi igét választottuk. Izajás próféta a Krisztus előtti VIII. század közepén reményteli jövőt ad hírül az emberiségnek. Szinte egy új teremtésről beszél, egy új „kertről”, ahol jog és igazságosság lakozik, mely békét és biztonságot tud teremteni.

A béke új korszaka (shalom) az isteni Lélek műve lesz, az éltető erőé, mely megújítja a teremtett világot. Ám abból is fakad, hogy a nép tiszteletben fogja tartani a szövetséget, amit Istennel kötött, és ami a nép többi tagja felé is kötelezi, hiszen az Istennel való közösség és az emberek közössége elválaszthatatlan egymástól.

„Az igazságosság békét terem, az igazságnak meg biztonság lesz a gyümölcse mindörökre.”

Izajás szavai komoly és felelős elköteleződésre szólítanak fel: kövessük a társadalmi együttélés szabályait, amelyek megakadályozzák az önző individualizmust és az elvakult önkényeskedést, segítik a harmonikus együttélést és a közjóra törekvő tevékenykedést.

Vajon lehet igazságosságban élni, meg lehet valósítani az igazságot?

Igen, ha észrevesszük, hogy a másik ember a testvérünk; ha az egyetemes testvériség lelkületével az egész emberiséget egyetlen nagy családnak tekintjük.

Ez lehetetlen, ha nem vesszük észre, hogy van egy Atya, aki minden ember Atyja! Ő minden ember természetébe beleírta az egyetemes testvériséget. Egy apa ugyanis mindenekelőtt azt akarja, hogy gyermekei testvérként viselkedjenek egymással, szeressék egymást.

Ezért jött el az Atya egyszülött Fia, minden ember Testvére. Ezért hagyta ránk a társadalmi élet normájaként a kölcsönös szeretetet. A szeretet kifejeződése az, hogy tiszteletben tartjuk az együttélés szabályait, hogy teljesítjük saját kötelességeinket.

A szeretet minden cselekedetünk végső mozgatórugója, ami valódi igazságosságra indít, és békére vezet. A nemzeteknek olyan törvényekre van szükségük, amelyek mindig alkalmazkodnak a társadalmi és nemzetközi élet igényeihez. Ehhez azonban olyan emberekre van szükség, akik bensőjükben hordozzák a szeretet rendjét. Ez a rend az igazság, a törvényeknek csak ebben a rendben van értéke.

„Az igazságosság békét terem, az igazságnak meg biztonság lesz a gyümölcse mindörökre.”

Hogyan éljük hát a hónap során ezt az életigét?

Úgy, hogy még teljesebb odaadással teljesítjük szakmai kötelességeinket, az etika, a becsületesség, a törvényesség kívánalmait.

Ismerjük fel másokban, akik figyelmet, tiszteletet, együttérzést kérnek tőlünk, hogy ők is a mi családunkhoz tartoznak.

Ha életedet és felebarátaiddal való kapcsolataidat a folytonos és kölcsönös szeretetre alapozod – ami minden mást megelőz, hiszen ez lehet Isten iránti szereteted leg-

Vesszen Trianon!

Még a Nap is könnybe borult.
Sírt testvérem.
E szép nemzet
csatát vesztett.
S ezer éves
hősi álmunk homályba fúlt.

Megátkoztak romlott népek.
Káromolva,
galád tettel.
S annyi ember
édes sorsa
keserű lett, mint a méreg.

Tapostak sátáni szolgák:
szívet, lelket,
testet, érzést.
S elvették még
azt, mit lehet:
büszkeségünket, tiporván.

Öltek. Igen. Gyilkoltak csak.
Koncra éhen,
mint vérebek.
Hazám felett,
annyi vétek
áradt, s ő mégis szent maradt.

Bár hasították hentesek,
rabolva ők;
toros kutyák!
Aljas világ!
Isten előtt
bűnös mind-mind, s oly szerfelett.

Kínokat hányt reánk Versailles.
Csonkolt sebek
ma is fájnak
a házának,
mert úgy szeret.
Hiába mocskol a sok száj.

Egyek vagyunk, s magyar e hon.
Bármit tettek;
élünk, vagyunk,
S szép csillagunk
ragyog fennen.
Száz év! Hát vesszen Trianon!

Babik Erzsébet

teljesebb kifejeződése –, akkor igazságod valóban kedves lesz Isten előtt.

„Az igazságosság békét terem, az igazságnak meg biztonság lesz a gyümölcse mindörökre.”

Egy dél-olaszországi rendőr – mivel szeretett volna osztozni városa legelesettebb embereinek sorsában – úgy döntött, családjával egy épülőfélben lévő lakótelepre költözik, ahol csak földutak voltak, nem volt közvilágítás, ivóvíz- és szennyvízcsatorna-hálózat, a szolgáltatásokról és a tömegközlekedésről nem is beszélve.

Így számolt be erről: „Próbáltunk minden ott lakó emberrel és családdal megismerkedni, és párbeszédet kezdeményezni velük, hogy csökkentsük a lakosok és a közigazgatás közötti szakadékot. Létrehoztunk egy bizottságot, és rajtuk keresztül most már a lakótelep mind a háromezer lakója aktívan részt vesz a közintézményekkel való együttműködésben.”

A regionális igazgatásnál pedig elérték, hogy a költségvetésben nagyobb összeget különítsenek el a lakótelep rendezésére. Azóta ez a terület mintanegyeddé vált, amely a város többi negyedét képviselő bizottságok részére számos továbbképzésnek ad otthont.

(Chiara Lubich)

Szegénység

Tanmese karanténban és azon túl

Egy gazdag apuka meg akarta ismertetni fiával a szegénységet és elhatározta, hogy pár napra elviszi egy falun élő szegény családhoz gyermekét. A vidéki életbe történő bekapcsolódás három nap és három éjszaka tartott. Ekkor ment vissza gyermekéért az édesapa, hogy hazavigye őt. A hazafelé vezető úton az apa megkérdezte fiától, hogy milyen benyomást keltett e három hosszú nap, kiszakadva ez alatt a luxus körülmények közül.

Jó benyomást keltett az ottlét bennem, hangzott a fiú összegző és kissé visszafogott válasza. A tanultál-e valamit ottléted alatt apai kérdés sem maradt válaszadás nélkül. Nem is keveset - jött a fiúi reakció, majd az alábbiakat mesélte édesapjának.

1. Nekünk csak egy kutyánk van, náluk pedig négy is szaladgál az udvaron.

2. A mi medencénkben, ott az udvar közepén klórozott víz van, míg az övékében kristálytiszta a víz. Vígan lubickolnak abban a halak, és láthatóak a kövek is a meder alján. És képzeld el, a fél kertet is betölti az.

3. A mi kertünket villannyal világítjuk ki, náluk pedig a Hold és a csillagok adják a világítást.

4. A mi kertünk a kerítésig tart, míg az övék a láthatárig.

5. Nagy különbséget láttam az étkezési szokásaikban is. Mi vesszük az ebédet, ők pedig elkészítik ételeiket.

6. A zenét mi CD-ről hallgatjuk, míg ők a madarak és tücskök szimfóniájában gyönyörködnek nap mint nap, melyet néha kísér egy-egy paraszt éneke, miközben dolgozik a szántóföldjén.

7. Mi mikrohullámú sütőben melegítjük a készételeket, míg ott fával fűtött kályhán készül el az étel.

8. Magas kerítéssel van körbevéve a mi házunk, s védelem gyanánt riasztó berendezést is építettünk oda. Ott, ahol laktam, be sem zárják az ajtókat, hisz a szomszédaik szeretete megvédi otthonaikat.

9. Nagy különbség az is, hogy nekünk mobiltelefonunk, számítógépünk, minden szobában plazmatévénk van, addig nekik van életük, vizük, zöld mezejük, állataik és családjuk.

A felsorolás hallván meglepetés ült az édesapa arcára. Ám a fiú még az alábbiakat, mintegy zárszóként hozzátette: Köszönöm édesapám, hogy rávezettél arra, hogy megértsem, milyen szegények is vagyunk mi. Napról-napra kevesebbet figyeljük a természetet, amely Isten nagyszerű teremtménye. Arra törekszünk, hogy legyen, legyen, legyen és legyen mind több és több, ahelyett, hogy magával a létezéssel törődnénk.

(netalapon)

Iránytű

A győztes minden problémára talál megoldást! A vesztes pedig minden megoldásban talál problémát. Ennek tudatában fogadjuk meg a Biblia üzenetét (Sirák fia könyve): „Mindent, ami rád szakad, tűrj el békességgel. Maradj hűséges a megaláztatásban. Mert az aranyat tűzben próbálják, a kiválasztottakat a balsors kohójában.” Erre jó példaként szolgál Immaculée Ilibagiza, a ruandai népirtás (1994 tavaszán, három hónap alatt 1 millió embert gyilkoltak le) túlélőjének Megmaradtam hírmondónak címen közzétett életpéldája, amit végigkísér az, hogy a mások tetteiben történő vájkálás nem más, mint szövetségkötés a Sátánnal.

Idős ember imája

Uram, Te is tudod - sőt jobban, mint én -, hogy mindennap öregszem.
Ments meg attól a rettenetes szokástól, hogy mindennel és mindenkivel kapcsolatban elmondjam a véleményem.
Szabadíts meg attól a törekvéstől, hogy elrendezzem mások ügyeit.
Tégy meggondolttá és szolgálatkésszé, segíts, hogy ne legyek mogorva és akaratos.
Néha nagyon sajnálom, hogy nem tudom fölhasználni páratlan tapasztalataimat, de tudod, Uram, szeretném, ha maradna néhány barátom.
Add, hogy ne vesszek el történeteim ezernyi részletében.
Adj szárnyakat, hogy azonnal a lényegre térhessek.
Zárd be ajkamat, ha bajaimról és fájdalmaimról kezdek beszélni. Ilyen egyre több van, és nagyon szívesen elsorolom ezeket.
Azt nem merem kérni, hogy adj jobb emlékezőtehetséget, de azt igen, hogy tanuljak a csodálatos leckéből, ha mások pontosabban emlékeznek valamire és én bizony tévedek.
Nem törekszem arra, hogy szent legyek. Néha olyan nehéz elviselni a szenteket, de tudom, hogy egy keserű öregasszony az ördög remekműve. Segíts abban, hogy örüljek az életnek, hiszen annyi vidám és szórakoztató dolog van a világon, ott is, ahol egyáltalán nem számítunk rá.
Add, hogy képes legyek meglátni a jót, és fölismerjem másokban a tehetséget, noha nem is gyanítottam meglétét.
Végezetül add kegyelmedet, hogy ki tudjam mondani: Ámen.

(Egy XVII. században élt idős francia szerzetesnő imája)

Szentmiseszándékok

Június

1. Hétfő -
2. Kedd -
3. Szerda -
4. Csütörtök -
5. Péntek -
6. Szombat - Vitéz József 2. évforduló, fia, két veje, a család élő és elhunyt hozzátartozóiért
   - Czinege János és felesége, Híves Borbála, szüleik, nagyszüleik, testvéreik, Hotzi Jánosné Palánki Edit, szülei, nagyszülei
   - Kovács László, szülei, fia, Kácsor Dezső, felesége Kordics Veronika, szüleik, testvéreik
7. Vasárnap - Vitéz István, felesége Kosztrihán Mária, Ferencsik József, felesége Pinke Mária, a család élő és elhunyt hozzátartozóiért
8. Hétfő -
9. Kedd -
10. Szerda -
11. Csütörtök -
12. Péntek -
13. Szombat - Mrekvicska Ignác, felesége Szabó Margit, Szabó Vince, felesége Kormosói Ilona, Csillag Gyula és szüleik
14. Vasárnap -
15. Hétfő -
16. Kedd -
17. Szerda -
18. Csütörtök -
19. Péntek -
20. Szombat - Péter János, szülei, testvére István, Kovács János, neje Halaj Mária, vejük Hrapan Pál
21. Vasárnap - Fábián Ferenc, felesége Kristók Mária, szüleik, nagyszüleik, testvéreik, Kristók János, felesége Híves Katalin, Kristók Ignác, felesége Molnár Katalin és hozzátartozók
22. Hétfő -
23. Kedd -
24. Szerda - Molnár János és hozzátartozók, Pásztor Ignác lelki üdvéért, dr. Mészáros Ede, felesége Margit (Alapítványi)
25. Csütörtök -
26. Péntek - Urbán és Molnár család élő és elhunyt tagjaiért
27. Szombat - Varga Gergely, felesége Péter Anna, gyermekeik, szüleik, unokáik János és Ferenc
   - Pálinkás Istvánné Dósa Erzsébet 1. évforduló, férje Pálinkás István, szüleik, testvéreik, élő és elhunyt hozzátartozók
   - Híves Mihály és élő családtagok
28. Vasárnap -
29. Hétfő -
30. Kedd -

Egyházközségi Hírek

Mint az ismeretes, április 15-től Luteránus Péter atyát, aki a vírus helyzetig szolgálta lelki épülésünket (köszönjük lelkiismeretes munkáját), a püspök atyánk a dejtári egyházközség ellátásával bízta meg. Nálunk a további egyházmegyei intézkedésig Tóth Ferenc kerületi esperes és a Kálváriai szentmisét bemutató Kovács József atyák, a saját feladataik ellátása mellett, helyettesítik a beteg András atyánkat.

Biztató, hogy ismét lesznek vasárnap- és ünnepnapi szentmisék (Pünkösd vasárnap és hétfőn is) a mindig ugyanarra az időpontra tervezve. A szentmisék ½10 és 11 órakor kezdődnek. A két szentmise között, az akkor érvényben lévő járványügyi szabályok betartása mellett, gyónási lehetőség is lesz, de szervezés alatt van egy gyónási nap is több atya közreműködésével.

Fontos tudni, hogy most is csak egy hétre előre tervezhetjük a liturgikus eseményeinket. Ezért a biztos információként a vasárnapi hirdetés és a templomi faliújság szolgál.

Jelezzük azt is, hogy a helyzetünk stabillá válásáig szentmise szándékokat nem veszünk fel, a már felvetteket szerepeltetjük a Vadkerti Harangokban, a teljesítésük módjáról pedig tájékoztatót adunk az imént említett hírláncon.

Jelezzük, hogy szombatonként, délután fél öttől, Pusztaberkiben is lesznek szentmisék, melyet Berta László atya mutat be.

Június 4-én 16:30 órakor Érsekvadkerten is megszólalnak a Harangok. Aki hallja a harangok hangját, imádkozzon hazánkért, a Trianon szabta határokon inneni azon túli népünkért és Közép – Európa összes népeiért, hogy békében, szeretetben és alkotó együttműködésben építhessük közös jövőnket.

Ez történt

Temettünk:

20. Szabó Ignácné (Balla Erzsébet 1943)
21. Vincze Gergelyné (Szabó Mária 1929)
22. Vidák Boldizsárné (Oláh Margit 1942)
23. Pistyúr József (1952)

Vadkerti Harangok
Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: Lukács András plébános
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió
Internet cím: http://www.ersekvadkert.vaciegyhazmegye.hu
email: emje52@gmail.com